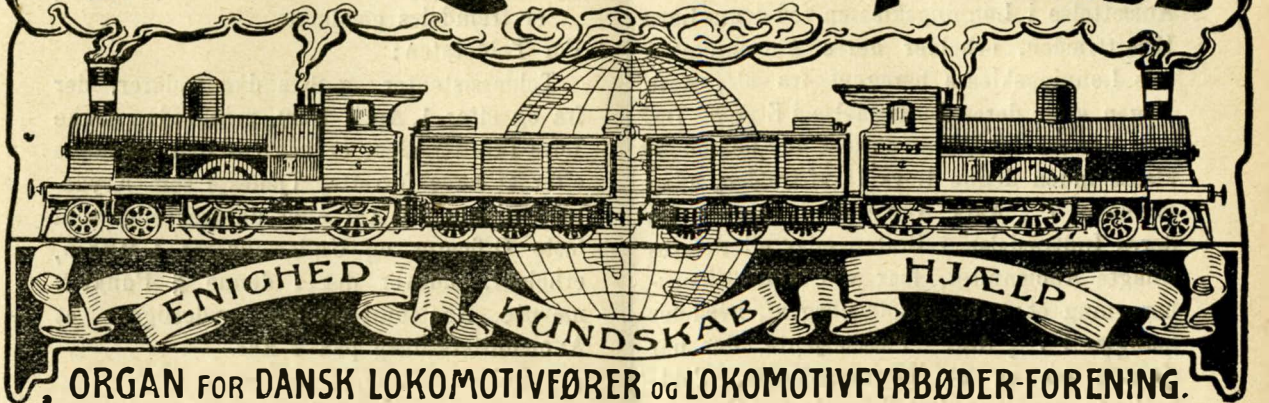

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

ORGAN FOR DANSK LOKOMOTIVFØRER OG LOKOMOTIVFYRBØDER-FORENING.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 14.

15. Juli 1907.

7. Aarg.

Lønningsudvalgs- Indstillingen.

(Fortsat).

Bestemmelserne om Hestehold og Befordringsgodtgørelser samt Honorar for særlige Hverv forbliver iøvrigt som hidtil.

Ny Hesteholds- og Befordringsgodtgørelser samt Honorarer kan indføres og de bestaaende forhøjes paa de aarlige Finanslove.

§ 64.

For Telegrafstaten fastsættes følgende særlige Bestemmelser:

De fornødne Summer til Godtgørelse for Bestyrelse af Telegraf- og Telefonstationer, som ikke bestyres af nogen under Telegrafvæsenet fast ansat, saavel som til Medhjælp paa de af Telegrafvæsenet selv bestyrede Stationer og til Medhjælp ved Budtjenesten bevilges paa de aarlige Finanslove.

Medhjælperne, der forud for deres Elevansættelse har gjort Tjeneste ved Stationer med Godtgørelse for Medhjælp, tillægges der en Anciennitet som Elev af Halvdelen af deres Tjenestetid ved disse Stationer, dog ikke over 2 Aar.

Særlige Overgangsbestemmelser.

§ 65.

I Henhold til § 36 fastsættes følgende særlige Overgangsbestemmelser:

1. For Jernbaneetaten:

- a) Hvor flere af de hidtidige Lønningsklasser er sammendragne til én Lønningsklasse ved nærværende Lov, beregnes Ancienniteten fra den første Ansættelse i en af de sammendragne Lønningsklasser.
- b) Anciennitet som Assistent beregnes for de ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte Assisterter fra 3½ Aars Dagen efter Antagelsen som Elev, Telegrafist eller Skriver, forsaavidt ikke større Anciennitet alt er erhvervet forinden; de Elever og mandlige Skrivere, som var i Tjeneste den 1ste Oktober 1903, erholder dog Anciennitet fra 3 Aar efter deres Ansættelse.
- c) Tjeneste, der er udført i Stillinger indenfor Statsbanernes hidtilværende 2den til 4de Lønningsklasse eller som Stationsforstander af 3die Grad betragtes som forrettet i 2den Lønningsklasse.
5te til 6te Lønningsklasse eller som Stationsforstander af 5te Grad betragtes som forrettet i 3die Lønningsklasse.
7de til 10de Lønningsklasse eller som Stationsforstander af 7de Grad, Stationsmester eller Ekspeditionselev ved tidligere sjællandske Baner betragtes som forrettet i 4de Lønningsklasse.
11te til 14de Lønningsklasse betragtes som forrettet i 5te Lønningsklasse.

2. For Post- og Toldtaterne:

De i 4de Lønningsklasse ansatte, som har Ansættelse i Lønningsklassen ved denne Lovs Ikrafttræden, erholder deres Anciennitet i 4de Lønningsklasse beregnet fra $3\frac{1}{2}$ Aars Dagen efter deres Indtrædelse i Etaten. De, som har erholdt Udnævnelse i 4de Lønningsklasse inden denne Lovs Ikrafttræden, uden at have $7\frac{1}{2}$ Aars Anciennitet, regnet fra deres Indtrædelse i Etaten eller efter deres tillagte Anciennitet, faar ved Alderstillægsberegning et Anciennitetstillæg af, hvad der mangler i $7\frac{1}{2}$ Aar. Postbetjente, der har tjent i 5te og 6te Lønningsklasse, Toldbetjente, som har gjort Tjeneste ved Grænsegendarmeriet, betragtes som havende tjent i 5te Lønningsklasse.

3. For Telegrafetaten:

- a) Anciennitet som Assistent beregnes for de ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte Assisterter fra $3\frac{1}{2}$ Aarsdagen efter Antagelsen som Telegrafmedhjælper, forsaavidt ikke større Anciennitet alt er erhvervet forinden.
- b) De ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte, som i Fremtiden henregnes til 3die Lønningsklasse, medfører til Alderstillægsberegning Halvdelen af Tjenestetiden i 6te Lønningsklasse og den samlede Tjenestetid i 4de og 5te Lønningsklasse, om fornødent tillige den hele Tjenestetid i 2den og 3die Lønningsklasse.
- c) De ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte, som i Fremtiden henregnes til 2den Lønningsklasse, medfører Fjerdedelen af Tjenestetiden i 6te Lønningsklasse, Halvdelen af den samlede Tjenestetid i 4de og 5te Lønningsklasse og hele Tjenestetiden i 2den og 3die Lønningsklasse, om fornødent tillige den hele Tjenestetid i 1ste Lønningsklasse.
- d) De ved denne Lovs Ikrafttræden ansatte, som i Fremtiden henregnes i 1ste Lønningsklasse, medfører Ottendedelen af Tjenestetiden i 6te Lønningsklasse, Fjerdedelen af den samlede Tjenestetid i 4de og 5te Lønningsklasse, Halvdelen af den samlede Tjenestetid i 2den og 3die Lønningsklasse og hele Tjenestetiden i 1ste Lønningsklasse.
- e) Bestemmelsen i Lønningsloven af 19de

December 1902 § 3, Post 5, angaaende Alderstillægsberegning for visse ansatte, er fremdeles gældende.

4. For Toldtaten:

Toldassistenter og Strandkontrolører, der fra og efter 1. April 1899, men inden denne Lovs Ikrafttræden, er ansatte som saadanne efter at have forrettet Tjeneste som Krydstoldbetjente i 7 Aar eller derover eller som faste Officerer og Underofficerer i Hæren, erholder, udover det i denne § Punkt 2 nævnte Anciennitetstillæg, yderligere et Anciennitetstillæg paa 4 Aar.

§ 66.

Til Toldvæsenets Fagprøve i Marts Maaned 1909 indstiller sig

- de, som har aflagt Embedseksamen og er indtraadte i Toldtaten senest Marts 1907;
- de, som ikke har aflagt Embedseksamen, og er indtraadte i Toldtaten senest September 1905.

Til Fagprøven i Marts Maaned 1910 indstiller sig

- de, som har aflagt Embedseksamen og er indtraadte i Toldtaten senest Marts 1908;
- de, som ikke har aflagt Embedseksamen og er indtraadte i Toldtaten senest September 1906.

Til Fagprøve i Marts Maaned 1911 indstiller sig

- de, som uden at have aflagt Embedseksamen er indtraadte i Toldtaten senest September 1907.

Efter 1. April 1911 ansættes ingen i Lønningsklasserne uden Fagprøve. De, som har erhvervet eller erhverver $3\frac{1}{2}$ Aars Anciennitet forinden 1. April 1911 — 2 Aars Anciennitet, forsaavidt de har aflagt Embedseksamen forinden deres Indtræden — ansættes straks og efterhaanden som denne Anciennitet opnaas uden Fagprøve i 4de Lønningsklasse med Anciennitet fra Ansættelsesdagen.

Afdeling III.

Afsluttende Bestemmelser.

§ 67.

Denne Lov vil være at revidere senest 5 Aar efter dens Ikrafttræden.

Etaternes Hovedorganisationer erhverver forinden Revisionen Lejlighed til at udtale sig.

Denne Lov træder i Kraft den og gives tilbagevirkende Kraft til den 1. Oktober 1907.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

ad § 2.

Da der for 2den Lønningsklasse i flere af Etaterne findes en Grundlønning paa 4800 Kr., har man anset 5200 Kr. for den lavest mulige for 1ste Lønningsklasse. Da fremdeles Stillingerne i 1ste Lønningsklasse som Regel opnaas i en forholdsvis sen Alder, er Alderstillægene foreslaaet til en saadan Størrelse, at Slutlønningen opnaas ved kun 3 Stigninger.

ad § 3.

Grundlønningerne i denne Lønningsklasse er de for Post- og Toldetaterne nu gældende. Alderstillægene er de for Toldetaten nu gældende.

ad § 4.

Da der i Jernbaneetaten og Telegrafetaten ikke findes nogen Grundlønning paa 2200 Kr., og Telegrafetatens laveste Grundl. i overordnet Embede er 2400 Kr., samt da denne Sats ogsaa maa anses for den ringest mulige i 3die Lønningsklasse, dersom Avancement fra 4de Lønningsklasse skal kunne lønne sig, hvilket Udvalget i det hele ved Afvejningen af samtlige Lønningssatser har haft for Øje, har man foreslaaet laveste Lønningssats i 3die Lønningsklasse til 2400 Kr. Toldetaten har en Lønningssats i 3die Lønningsklasse paa 3000 Kr., hvilket følgelig her er foreslaaet som højeste Lønningssats i Klassen. Med Hensyn til Alderstillægene var det uundgaaeligt, at disse førte Slutlønningen paa den højeste Sats op over den nu gældende i Klassen, da Alderstillægene ikke kunde ansættes lavere end 250 Kr. og ikke kunde være mindre end 4. Udvalget har forsøgt flere Løsninger, men enhver anden Ordning end den foreslaaede, der forsøgte, bragte den ene eller den anden af Etaterne Tab.

ad § 5.

Tilsyneladende er Grundlønningen for Assistenten i 4de Lønningsklasse sunken med 300 Kr. i Forhold til den Lønning, som er Grund-

lønning for Jernbaneetatens fast ansatte, men da Ansættelsen i 4de Lønningsklasse efter Reglerne i § 14 fremtidig vil finde Sted efter 3 $\frac{1}{2}$ Aars Elevtid, og Stigning med Alderstillæg paa 315 Kr. første Gang finder Sted 4 Aar efter Ansættelsen i 4de Lønningsklasse, vil Forholdet i Virkeligheden ikke blot ikke betyde en Forringelse af Vilkaarene, men endog betegne det haardt tiltrængte Frømskridt for de unge Mennesker, som efter de nugældende Lønnings- og navnlig Ansættelsesvilkaar i de fleste af Etaterne gennemgaar Aaringer, hvis økonomiske Tryk er for stort for deres økonomiske Modstandskraft.

Alderstillægenes Størrelse er den for Jernbaneetaten nu gældende.

At Slutlønningen ved Anvendelse af denne Alderstillægssats bliver højere end nu i nogen af Etaterne for tilsvarende Stillinger eksisterende, kunde derved ikke undgaas, og paa den anden Side kunde man ikke ansætte Alderstillægget lavere, da Jernbaneetaten vilde lide Tab ved en ringere Sats, og Tabet just vilde falde paa de lavere Lønninger; lige saa lidt kunde man blive staaende ved færre Stigninger, da alle Etaterne saa vilde tabe.

I Betragtning af, at Stillingen i 4de Lønningsklasse for dem, som opnaar højest Lønning uden at være naaet ud af Klassen, ofte vil være en Slutningsstilling, er Lønningen ikke for høj i Forhold til det Ansvar, som paahviler de paagældende, mest ældre og prøvede Embedsmænd.

Med Hensyn til den særlige Afdeling B i 4de Lønningsklasse for visse særlige Stillinger i Jernbaneetaten bemærkes følgende:

Udvalget har fundet det naturligt ogsaa for denne Gruppe at finde et fælles Alderstillæg, hvorved Forslagets Bestræbelse for rene Linjer overholdes. Man har da valgt 200 Kr., hvilket svarer til det nuværende Alderstillæg for Satsen 1800 Kr. og for Lokomotiv- og Togførere.

For Lokomotivførere, Togførere og Stationsmestre har man endvidere forhøjet Grundlønningen, ikke alene fordi Slutlønnen for de forudliggende Stillinger er foreslaaet forhøjet, men for de to sidstnævnte Stillingers Vedkommende tillige fordi deres Betydning og Ansvar berettiger dem til Ligestilling med Ranger- og Pakhusmestre. Af de under Klassen anførte

Stillinger danner Togførere, Stationsmestre samt Ranger- og Pakhusmestre tilsammen de Slutstillinger, udover hvilke det paagældende Porsonale almindeligvis ikke naar.

Udvalget skal iøvrigt med Hensyn til Holdepladserne gøre opmærksom paa, at lige saa naturligt man finder det, at Administrationen nedsætter enkelte ganske betydningsløse Stationer til Holdepladser, ligesaavel forekommer det Udvalget, at enkelte større Holdepladser er fuldt kvalificerede til at forfremmes til Stationer, idet Forudsætningerne for adskilliges Vedkommende længe har været tilstede.

ad § 7.

For 5te Lønningsklasse foreslaas en Grundlønning af 1000 Kr., hvortil skal føjes det Alderstillæg, som er det ledende Princip for Lønstigninger i alle Lønningsklasser, hvor ikke saadanne sker ved Avancement. Den Indtægt, som herved fremkommer, tilfalder Flertallet af ansatte i den nævnte Lønningsklasse. Til denne ensartede Indtægt maa for en Del af de paagældende endvidere lægges det i § 27 foreslaaede Huslejetillæg. I Sammenligning med Gennemsnitsindtægten for andre Samfundsklasser og i Forbindelse med, at de paagældende i Reglen er Familjeforsørgere, er den foreslaaede Indtægt den ringeste, der efter Udvalgets Mening med Rimelighed og under Hensyn til de nu herskende Løvevilkaar kan ydes til Statsfunktionærer, af hvem der fordres ikke alene absolut Paalidelighed, men ogsaa større Interessevillighed, Ansvarsfølelse og Flersidighed, end der fordres af almindelige Arbejdere.

Hvad den herved fremkomne Slutningsløn angaar, saa er dens Størrelse fastsat efter de samme Synspunkter som ovenfor anført og under Hensyn til, at Udgifterne ved en Familjes Underhold ganske naturligt stiger i Tidernes Løb, og at en paadraget Gæld maa afbetales i Livets sidste Afsnit, medens Kravene til Bostiftelse, Familjens Underhold og Børnenes Opdragelse og første Anbringelse er størst i 30—40 Aars Alderen. Det er af denne Grund, at Alderstillægene er størst i de første 2 Perioder og mindre i de 2 sidste.

ad § 8.

Medens de under § 7 nævnte Lønninger

er de laveste af Hensyn til, at de paagældende indtager rent arbejdende Stillinger, saa har man fundet det rimeligt, at Funktionærer, der er ledende og ansvarlige for et samlet ved undergivnes Hjælp udført Arbejde eller udfører et særlig ansvarligt Arbejde paa egen Haand, erholder et noget højere Vederlag, der i dette Tilfælde er fastsat til henholdsvis 200 og 300 Kr. aarlig og med Karakter af et pensionsgivende Bestillingstillæg for ikke at forøge Antallet af Lønningsklasserne. En Lønforskelle som den foreslaaede er derhos nødvendig, for at de vedkommende Stillinger ikke ved Forslaget skal blive ringere end hidtil.

Til §§ 7 og 8 skal dernæst bemærkes, at de delegerede i Underudvalget for Funktionærklasserne — om end tøvende — har erklæret sig tilfredsstillede ved de deri foreslaaede Lønninger, medens saadant ikke er Tilfældet, hvis der sker nogen Nedsættelse, og Kommissoriets Hensigt vil i saa Fald ikke være naaet. Det samlede Udvalg tiltræder denne Opfattelse.

ad § 9.

Til Motivering af denne Bestemmelse skal Udvalget ganske henvisse til Bemærkningerne ad § 25, med hvilken denne § staar i organisk Sammenhæng.

ad § 10.

Denne § har til Hovedformaal at holde ude af Etaterne saadanne unge Mennesker, som er absolut uegnede for paagældende Etat. Paa et halvt Aar kan selvfølgelig deres større eller mindre relative Brugbarhed ikke bedømmes, men der kan vindes et Skøn over, hvorvidt de ikke bør henvises til at søge anden Livsstilling, da de dog aldrig kan blive anvendelige. Derfor bør Prøvetiden udtrykkelig ikke indeholde et Tilsagn om Ansættelse. Den praktiske Prøve, som afslutter Aspiranttiden, bør kun være beregnet paa netop at aabnbare, om den unge Aspirant besidder eller mangler det nødtørftige Begreb om sin vorde Gerning. Saavel for at sikre Etaten mod gunstig Partiskhed som den unge mod Vilkaarlighed, er det en Forudsætning, at foruden den umiddelbare Chef ogsaa en anden dertil udpeget overværer den praktiske Prøve.

ad § 11.

Ved Slutningsbestemmelsen i denne § har Udvalget villet betegne, at de faste Regler, som ordentligvis bør komme til Anvendelse, dersom Etaterne skal kunne paaregne en nogenlunde ligelig Rekrutering, dog ikke bør kunne være til Hinder for de enkelte Ansættelser, som i ganske særlige Tilfælde er ønskelige af rent humane Grunde.

ad § 12.

Lønningerne for Elever er foreslaaet under Hensyn til, at de unge Mennesker i Reglen udgaar fra mindre velstillede Hjem, som ikke er i Stand til i længere Tid at yde noget betydeligt Tilskud. De ansatte Lønninger er derfor de ringeste, der saavel af denne Grund som fordi de staar i et mere rimeligt Forhold til det Eleverne paalagte Arbejde, kan foreslaas af Udvalget. Saavel Grundlønningen som Slutlønningen er i Overensstemmelse med Jernbaneetatens nuværende Satser.

ad § 13.

For Tiden er Toldetaten den eneste af de fire Etater, som ikke kender Fagprøver. Da Indførelse af Fagprøver ogsaa for Toldetaten er et indenfor Kontorfunktionærklassen udbredt Ønske, og da Ensartetheden mellem Etaterne ved Indførelse af saadan Fagprøve vil forøges paa et saa væsentligt Punkt som Ansættelsesvilkårene, har Udvalget foreslaaet, at Toldetaten indfører Fagprøve.

ad § 14.

Ligesom Udvalget har foreslaaet, at Aspiranter til Etaterne kun antages i Oktober, hvilket vil medføre, at Eleverne altid antages i April, har man ogsaa foreslaaet, at Fagprøven afholdes i Marts, saa at de, som bestaar, faar deres Ansættelse i 4de Lønningsklasse samtidig med Finansaarets Begyndelse. Ved at Udnævnelsen saaledes falder i Traad med de aarlige Finanslove, vil der foruden Fordelene for Eleverne ved den sikre Udsigt til Ansættelse i 4de Lønningsklasse paa forud beregnet Tidspunkt, mens de nu maa afvente Numerledighed, vindes for Administrationen et fast Grundlag for Budgetterne.

Naar de unge Mennesker efter Forslaget i Fremtiden faar deres Udnævnelse i 4de Løn-

ningsklasse til bestemte Tider, uden at behøve at afvente, om der er Behov for deres Arbejde paa andet Sted end det, hvor de i Øjeblikket er anbragte som Elever, er det en Selvfølge, at de ikke af Udnævnelsen i 4de Lønningsklasse kan uddrage nogen Ret til, at deres Arbejdsomraade eller Virksomhedsart ændres af Hensyn til Udnævnelsen.

ad § 15.

Mens de, som har aflagt Embedseksamen, naturlig maa fritages for den foreløbige praktiske Prøve, bør de formentlig gennemgaa en Elevtid, omend kortere og bedre lønnet end de ganske unge Mennesker. I de Etater, hvor Fagprøve findes, maa de, som har Embedseksamen, underkaste sig Fagprøve og bestaa den, forinden de erholder Ansættelse i 4de Lønningsklasse, hvilket ogsaa foreslaas for Toldetaten.

Naar de da erholder Ansættelse i 4de Lønningsklasse, maa de, for i Henseende til Alderstillæg at ligestilles med dem, som er indtraadte i Etaten i en ganske ung Alder, have et Anciennitetstillæg, som er ansat til 6 Aar under Hensyn til den Alder, hvori Embedseksamen i Reglen er absolveret, sammenholdt med den Alder, hvori de, der ikke har aflagt Embedseksamen, erholder Ansættelse i 4de Lønningsklasse.

ad § 17.

Denne Bestemmelse er indsat for at tilvejebringe en Sikkerhed for, at ogsaa de, som udnævnes i overordnet Embede uden i Forvejen at have gjort praktisk Tjeneste i Etaterne, gennem at bestaa Fagprøven viser sig i Besiddelse af det fornødne Kendskab til de praktiske Forhold, som de i ledende Stilling faar at gøre med. Dette er saavel til Fordel for Etaten som for paagældende selv og det øvrige Personale, der ellers med nogen Mistillid og Bitterhed betragter saadanne, ofte ikke forud ventede Konkurrenter, som springer dem forbi uden i nogen Maade at være underkastede de samme naturlige Regler, som gælder for dem, de i Fremtiden skal virke iblandt.

Reglen bør selvfølgelig ikke gælde de ved Lovens Ikrafttræden i 4de Lønningsklasse ansatte.

Naar en Bestilling overgaar fra 4de Klasse B til 4de Klasse, forudsættes, at Inde-

haveren kan forblive i Bestillingen uden Fagprøve.

ad § 19.

Post- og Toldvæsenet har følgende Regel om kgl. Udnævnelse i 4de Lønningsklasse: Med det fyldte 35 Aar tildeles der de i 4de Lønningsklasse ansatte, som har mindst 10 Aars Tjeneste i Klassen eller 10 Aars Stats-tjeneste, kgl. Udnævnelse. For at opnaa organisk Forbindelse mellem den ministerielle og kgl. Udnævnelse er Reglen om opnaaet 35 Aars Alder foreslaaet slettet samtidig med, at man for ogsaa i denne Henseende at komme til den tilsigtede Ensartethed mellem Etaterne har foreslaaet Reglerne om kgl. Udnævnelse gjort gældende ogsaa for Jernbane- og Telegrafetaterne, der i Øjeblikket ikke erholder kgl. Udnævnelse i samme Udstrækning.

ad § 20.

For Tiden gælder allerede de i denne § indeholdte Bestemmelser om Opslag af Embeder, dog med Undtagelse i nogle af Etaterne med Hensyn til Embeder af 1ste Lønningsklasse, en Forskel, som der ikke formenes nogen Grund til at opretholde.

Hvad angaar Meddelelse og Offentliggørelse af Ansørgernes Navne, da gælder den foreslaaede Bestemmelse allerede indenfor Telegrafetaten, og man har medtaget Bestemmelsen her, fordi der fra en af Etaternes Centralbestyrelse, til hvem en Anmodning om at erholde Meddelelse om Ansørgernes Navne til Offentliggørelse i Fagpressen rettedes, blev svaret, at man forinden videre maatte have Sikkerhed for, at tilsvarende Ønske var almindeligt indenfor de andre, sidestillede Etater.

ad § 22.

Denne Bestemmelse har til Hensigt dels at sikre den udnævrende Myndighed, at Udnævnelsen grundes paa det alsidigst mulige og udtømmende Materiale til Bedømmelse af de ansørgendes Kvalifikationer, dels at befri Etaterne for de hemmelige Konduitelister, som i Aaringer har vakt berettiget Misstemning indenfor Etaterne, og som i Virkeligheden danner et saare løst og uensartet, derhos ofte vilkaarligt Grundlag for Personalets Bedømmelse.

Udvalget har haft nogen Vanskelighed ved

adækvat at betegne den Myndighed, som i Egenskab af nærmeste Foresat skal afgive Avancementsudtalelse om Ansørgerne. Nærmeste overordnede Instans vil ikke altid ogsaa være nærmeste foresatte, men Udvalget gaar ud fra, at særlige Regler for hver Etat vil ordne Forholdene, og efter Forslagets § 38 vil da ogsaa hver Etats ansatte for sig faa Lejlighed til nærmere at præcisere deres Ansørgelser om dette Spørgsmaal.

ad § 23.

Den i § 23 indeholdte Bestemmelse om Medførelse af Halvdelen af den i en Lønningsklasse vundne Anciennitet ved Oprykning til højere Lønningsklasse er uden Sammenligning Forslagets betydningsfuldeste Bestemmelse for 1ste til 4de Lønningsklassens Vedkommende.

Det vil ses af Forslaget og af de til §§ 2—5 gjorte Bemærkninger, at de Ændringer i de egentlige Lønningssatser, som er foreslaaede for 1ste til 4de Lønningsklasse, er faa og lidet gennemgribende og tilmed mere fremgaaede af den Nødvendighed, Udvalget saa sig stillet overfor — nemlig at fremskaffe Ensartethed mellem Etaterne uden at nogen af dem led Tab derved, — end af nogen Tendens til at basere den ønskelige og berettigede Lønforbedring paa forhøjede Lønsatser, hvad Kommissoriets Begrænsning ikke heller ret vel tillod. Kun med største Forsigtighed og hvor det var uundgaaeligt er Begyndelsesløn og Slutningsløn gjort højere end den heldigst stillede Etat i Øjeblikket har dem.

Derimod er den i denne § indeholdte Bestemmelse af principiel Art; den gennemfører over hele Linjen et naturligt Princip, som allerede nu findes i Post- og Toldetaterne ved Oprykning fra 4de til 3die Lønningsklasse, i Telegrafetaten fra 6te Lønningsklasse til Overtelegrafist samt i Jernbaneetaten indenfor den overordnede Stationstjeneste, nemlig at vunden Anciennitet ikke helt fortabes ved Forfremmelse, og den modvirker det aldeles irrationelle, at Forfremmelse i Embedsstilling jævnlig betegner Ferringelse af den økonomiske Stilling. At f. Eks. baade i Jernbaneetaten og Telegrafetaten Forfremmelse er noget, man maa betænke sig paa at søge, fordi det praktisk set er at begynde økonomisk forfra; at i Post- og Toldetaterne Oprykning til 2den

Lønningsklasse kun kan søges med fuld Bevidsthed om økonomisk Tilbagegang i mange Tilfælde, kan ikke rationelt forsvares. Og at fuldt egnede Kræfter derved holdes borte fra Avancement, til Skade ogsaa for Staten, er en uomtvistelig Følge af denne lidet fornuftmæssige Ordning. Hertil kommer endnu, at netop de Aaringer, hvor Avancementsmuligheden ellers er størst, falder sammen med dem, hvor det økonomiske Ansvar som Familjefædre er tungest, og naar Lovgivningen (hvad ogsaa dette Forslag søger at fremme ved alle sine Bestemmelser) iøvrigt gaar ud fra som givet, at de ordentlige Lønninger bør erhverves af de ikke-avancerende ansatte, naar de er modne men endnu ikke aldrende Familjeforsørgere, vil det findes aldeles naturligt, at Ancienniteten ikke fortabes paa Grund af Forfremmelse.

Yderligere skal Udvalget tillade sig at henvisse til Udtalelser, der i forrige Rigsdagssamling faldt fra Ordføreren og Trafikministeren under Finanslovens 2den Behandling i Folketinget, og som findes gengivne i Rigsdagstidende for 1905—06, Spalte 3847—48 og Spalte 3888. Trafikministeren har her paa Regeringens Vegne afgivet Løfte om, at Anciennitetsoverføringen ved første Lejlighed skulde blive undergivet ensartede Regler i de forskellige Etater. Udvalget maa derfor meget indtrængende anbefale, at denne § bibeholdes uforandret i den foreslaaede Skikkelse.

Man skal endnu bemærke, at Bestemmelsen for 5te Lønningsklasse især har Betydning for Jernbaneetaten ved Forfremmelse til 4de Kl. B, og at ganske de samme Grunde som anført taler for, at Reglen ogsaa gælder for 5te Lønningsklasse.

ad § 24.

Det er naturligt, at midlertidig Vakance kan udfyldes af en Funktionær i lavere Stilling, men paa den anden Side mener Udvalget dog, at Staten bør yde den konstituerede en Godtgørelse herfor, idet man maa gaa ud fra, at der kræves yderligere Præstationer af ham, end naar han forretter Tjeneste i den lavere Stilling, og at Staten formentlig ikke skal opnaa nogen økonomisk Fordel af Vakancen.

ad § 25.

Den her foreslaaede Bestemmelse tager

udelukkende Sigte paa at tilvejebringe den størst mulige Ensartethed. Bestemmelsen vil neppe faa større praktisk Betydning, men man finder dog at burde hindre, at en Funktionær, der gennem Aaringer har udført Reservetjeneste i Haab om at faa fast Ansættelse og af forskellige Grunde maa vente paa denne, indtil han er bleven ældre end Flertallet af de øvrige i samme eller lignende Stilling, bliver ringere stillet end disse.

ad §§ 26 og 27.

Denne Bestemmelse indeholder for Jernbaneetaten, hvis Husleje forhold for Tiden er ordnet efter ganske andre Grundsætninger end de andre Etaters, en principiel Ændring, idet den gaar ud paa, at Jernbaneetaten ligesom de øvrige Etater fremtidig faar fuld Lønningsudbetaling, erlægger Husleje og bliver delagtig i Hulejetillæg.

Hvad angaar Størrelsen af den Husleje, som fremtidig vil være at erlægge af alle Etater ensartet, har Udvalget ikke fundet nogen Sats af de nu bestaaende egnet til at benyttes som fælles Grundlag for alle Etater. Sætserne er ualmindelig broget fastsatte, snart med en bestemt Procent af Grundlønningen, snart med en bestemt Procent af den stigende Lønning, snart med en bestemt Sum, der er ret vilkaarlig valgt, og nogen sikker Vejledning giver heller ikke Procenttallene eller de fastsatte Beløbs absolute Størrelse.

Udvalget har ikke kunnet finde nogen rationel Grund til, at samme Bolig skal stige i Leje for samme Beboer i Proportion med Lønnens Stigning, men er standset ved at foreslaa en Maksimalprocent af Grundlønningen for 1ste til 3die Lønningsklasse, en Maksimalsum for 4de og 5te Lønningsklasse. Maksimalprocenten er foreslaaet saa høj, at Administrationen kun undtagelsesvis i Leje har opkrævet saa høj en Procent af Grundlønningen, mens til Gengæld Huslejen vel nok kan være drevet noget højere i Vejret gennem at fastsætte Lejen i Procent af den stigende Lønning i de Etater, hvor dette Princip findes. Indenfor nogle af Etaterne vilde den foreslaaede Procent af Grundlønningen altsaa give højere Husleje end nu, hvis Administrationen anvender sin Ret fuldtud, men man er dog enedes om den fra alle Sider, kun med en Tilføjelse, som viser For-

ventningen om, at de nuværende Lejere behandles med billigt Hensyn.

For Øjeblikket findes der tillagt alle Etablerne Huslejetillæg (Opholdstillæg) alene med Undtagelse af Jernbaneetaten. Da Udvalget har afholdt sig fra enhver principiel Ændring i Forhold, som er fælles for flere Etabler, medfører Hensynet til Ensartetheden, at Huslejetillægget overføres paa Jernbaneetaten.

Udvalget har ment at accentuere dette Tillægs Egenskab af Husleje- eller Opholdstillæg bedst ved at indskrænke det til de Steder, hvor Opholdet skønnes dyrere end almindeligt, og har indenfor denne Begrænsning indført Deling i 3 Satser, nuancerede efter Stedets Dyrhed.

ad § 28.

Denne Bestemmelse har Udvalget maattet indskrænke sig til at holde i ret almindelige Udtryk, fordi den omhandler et af de Punkter, hvor Etablernes Arbejde er af indbyrdes forskellig Art, saa at fælles Betegnelse for de Godtgørelser, hvorom det drejer sig, vanskelig lader sig finde. Da der dog indenfor alle Etablerne findes underordnede eller overordnede Stillinger, hvis Lønning ikke kan siges at give Vederlag for det særlige Ansvar eller det særlige Arbejde, der paalægges vedkommende, har Udvalget ment det rigtigst udtrykkelig at fremhæve, at disse Godtgørelser, hvor de nu findes, bliver bestaaende, samt at tilsvarende Honorarer ogsaa bør ydes Toldetaten.

ad § 29.

Udvalget forudsætter, at saadanne ensartede Regler i Konsekvens med alle øvrige Fællesbestemmelser i denne Lov fastsættes efter de bestaaende fordelagtigste Bestemmelser for en enkelt Etat og efter Forhandling med vedkommende Hovedorganisation.

ad § 30.

Godtgørelserne for Tjenesterejser og Udkommando er paa den højeste Sats fastsat efter, hvad der gælder for den heldigst stillede af Etablerne, og Satserne nuancerede nedefter paa Grundlag heraf. 2den og 3die Lønningsklassens Godtgørelse er slaet sammen.

ad § 31.

Godtgørelse for Natarbejde er fastsat efter, hvad der gælder for den heldigst stillede af Etablerne med Hensyn til hver af Satserne.

ad § 32.

Naar der iøvrigt skal tilvejebringes Ensartethed, er det rimeligt at der ogsaa tages Hensyn til Uniformsleveringen. Af Hensyn til de nu herskende forskellige Forhold paa dette Omraade har man ikke kunnet komme Sagen nærmere, men Bestemmelserne maa formentlig kunne gøres til Genstand for Forhandling mellem de forskellige Etablers Administration og Organisationer.

ad § 33.

Kravet er fremsat af de Etabler, der nu ikke har Ret til Frirejser for deres egen Person. Hele Udvalget anbefaler Ønsket under den Form, at Frirejser opføres paa hver enkelt Etablers særlige Budget.

Retten til Fripas har i et vist Omfang tidligere eksisteret for Post-, Telegraf- og Toldetaterne.

ad § 34.

En Bestemmelse som denne findes for Telegrafetaten og Jernbaneetaten og stemmer iøvrigt med naturlig Billighed.

(Fortsættes).

Udgaar 2 Gange maanedlig. Abonnementsprisen er 1 Kr. halvaarlig. Avertissementsprisen er paa Omslagets 1ste Side 15 Ø. og paa Omslagets andre Sider 12 Ø. pr. mm. Plads i Spaltebredden halvaarlig.

Spaltebredden er 58 mm.

Samtlige paa Omslaget tegnede Annoncer ere staaende mindst 1/2 Aar. I Slutningen af Teksten optages Annoncer til en Pris af 10 Øre pr. Petitlinie eller dens Plads, med Fradrag af 20 pCt. for staaende Annoncer.

Ekspedition: L. Mauritzen, »Gjedesborg«, Fredericia.